

szürke szemét, fekszem a földön, még egy lépés és rám fog lépni.

Valami háboruviselt, kihívó, kíváncsi mosoly jelenik meg az arcán, azt mondja: Jónapot és kitér. Elérhetném, ha most utána nyulnék, — most megy le a nap a lengyel határon — még elérhetném.

Megette a nap. Aranyos-lilás párázat onnan idáig az erdők felett a levegő. Onnan idáig abban az aranykődben állnak sorban az asszonyok, akiket mióta az az első jött s mult anélkül, hogy az enyém lett volna, elengedtem. 16 éves voltam.

Azóta huszonegy éves lett a — királyfi, aki a Pietros tetőre ért . . .

Felugrom. A mese, a mese vége . . . ez itt . . . a Pietros . . .

Elment.

*

Este jó. Lent a völgyek felett már elfoszlott az aranylila fátyol, valami szintelen, testetlen anyag leng a helyében. Mennem kell.

Félóra múlva a völgyzáróhoz érek. — Nyergelni, András. — A hidlásban egymás után gyulnak ki a karácsonyi tüzek, az alkonyat lopózkodik a fák között.

Menni. Nyeregben vagyok.

„Egy szürke, hervatag, csüggeteg délután a királyfi ismét a Tiszavölgyet járta. Hiába, hiába. Nem fogja megtalálni soha. A nő, akit egyszer elengedünk . . .“

Egyszerre arra eszmélek, hogy egy hüvös, puha kéz simít végig a homlokomon. Felnézek: egy árny, egy emlékezésnyi villanás surran az erdő fái között. Két, három, tíz, száz lány suhan, lebben, foszlik, kavargog körülöttem, egyiknek magasra ívelt dereka, másikkak szőke haja, harmadikkak szürke szeme van: mindenik ő és ő egyik sem.

Sarkantyut. Menni.

És megyek. A gunyám ronggyá szakad, a vérem elhull, alkonyodik.

És mögöttem jönnek a ködasszonyok.

Csanády György.

ÖRVÉNY.

Iránytűd változatlan, jól mutat,
És elveszited mégis az utat.

Fehérlő tengerszirtre állva intelk
És akkor aztán elfeledsz te mindent.

Sirály vijjogva száll árbóc felett,
Te csak jössz hozzám egyre közelebb.

Pedig tudod, hogy a Szíren vagyok
És megmorajlanak halálhabok . . .

A kormányrudhoz kapsz, hozzófeszülsz!
Hiába minden, már nem menekülsz.

Ez meg van írva, fátum, végzet, törvény,
El foglak vinni, mint hajót az örvény!

BOBULA IDA.

Egyetemi hallgatók figyelmébe!

HEIMONTAL borbély- és fodrászüzlete

Takaréktár-utca. Figyelmes és pontos kiszolgálás.

IRODALOM.

Anthologia Bo-Sin Endre, Molnár Endre, Palasovszky Béla és Zeykváry Elemér verseiből.

(Budapest, 1922. 80 lap.)

Amint a tsinos kiállítású kis kötetben lapozunk úgy érezzük, mintha derűs nyári napon virágos réten barangolnánk. Nem buja, meglegházi virágok, egy marék mezei virág van összefogva; nem felkorbácsolt szenvedélyek szava cseng a sorokban, hanem leszűrt érzéseke egyszerű, tiszta hangon. A mai khaotikus állapot okozza a gyakran lemondó hangot. Érzékeny, mélyen érző, tiszta lelkű emberek versei ezek s mély szentimentalizmusuk nincs kárára a kötetnek. Bár kevés számú szemelvény áll előttünk egy-egy költőtől, mégis teljes képet alkothatunk egyéniségükről:

Bo-Sin Endre komoly, gondolkozó fő. Egy-két vonással mélyen járó gondolatot vet papírra. Verselése közel áll finn rokonaink verselési technikájához, sajátos kifejező erejéhez. Szívesen időzik a fjordok népe között, mint csendes meséje is mutatja „Hutson Knut“-ról.

Molnár Endre soraiból a magyar népdal kedves vereslése cseng elő. A magyar erdő, magyar égbolt ihleti dalra, csak magyar motívumokat használ. Fülbemászó, könnyed ritmusa sokáig elkísér, pl.:

Szembenézek most a fény
Lecsukott szemével
S altató daft dudolok,
Éj van, csendes éjjel.

(Nocturno.)

Palasovszky Béla Balassi örökében ügyesen pengeti a lantot, de megleghangu, művészi gonddal csiszolt szonettjei is sikerültek, mint:

A kis város kongó utcáin át
Hozzad viszik a süvítő szelek
Borongós lelkem gyászos sóhaját,
Neked, nekéd és mindig csak nekéd.

(Szonett Éjek Évadján.)

Zeykváry Elemér hangja a lemondásé. A sorok mögött fájó, az Életben csalódott szív vergődését érezzük, néha meg önkéntelenül Reviczkyre gondolunk, mikor ilyen sorokat olvasunk:

Ajkad tavaszi naphevét
Leheld ajkamra át
S olvaszd fel árva, bus szívem
Mélyén a zuzmarát.

(Virágének.)

A négy fiatal költő erdélyi vérünk s az Uj Élet hasábjairól is ismeri már őket közönségünk.

A kötet budapesti szerkesztőségünk útján is megrendelhető. Ára 100 korona. Szőke Sándor.

Legkedvesebb lapom

a Székely Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Egyesületének tulajdonát képező

UJ ÉLET,

melyre ismerőseim körében előfizetéseket gyűjtök, s melyet hazafias szelleme miatt mindenkor és minden módon pártfogolni fogok.